

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/819/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

351/2015. (IX. 24.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. december 31-én előterjesztett **panaszát** a 2015. szeptember 24-én - Fráterné dr. Ferenczy Nóra távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Sz.-Sz.-B. Megyei Rendőr-főkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2014. december 31-én, elektronikus úton terjesztette elő panaszbeadványát, amelyben több rendőri intézkedéssel kapcsolatban fogalmazott meg kifogást.

A panaszos által kifogásolt első intézkedést 2014. december 26-án Ny. település M. út 17. szám alatt foganatosították. A panaszbeadvány alapján a panaszos ellen 2014. december 26-án a késő esti órákban I. A. könnyű testi sértést, illetőleg becsületsértést követett el. Az eset után a panaszos közvetlenül telefonált a rendőrségre, és a járőrök rövid időn belül meg is érkeztek a helyszínre. A panaszos állítása szerint az elkövető erősen ittas állapotban volt, amit jelzett is a rendőrök felé, akik különböző indokokkal megállapították, hogy nem vihetik be alkoholszint mérésre. A panaszos véleménye szerint ezt a helyszínen is elvégezheték volna, így a rendőri intézkedés mulasztását sérelmezi. Az incidens következtében a panaszos olyan sérüléseket szenvedett, amelyről látellelet vetetett. A panaszos azt is észrevette, hogy a rendőrök az elkövetővel szemben elfogultak, mivel az egyik intézkedő rendőr édesapja barátja az elkövetőnek.

---

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

A panaszos állítása szerint az eset utáni napokban az elkövető folyamatosan zaklatta telefonon, amit jelzett a rendőrség felé, ahol tájékoztatták a panaszost, hogy előző feljelentését zaklatás bűncselekményével kiegészítheti, valamint tájékoztatták arról, hogy ezt minél hamarabb tegye meg. Továbbá tájékoztatták arról, hogy ezt a Ny. Rendőrkapitányságon is megteheti, mivel mint nyírgyulaji lakos odatartozik. A panaszos 2014. december 31-én a reggeli órákban szeretne volna kiegészíteni a feljelentését, azonban a Ny. Rendőrkapitányságon arról tájékoztatták őt, hogy menjen el a M. Rendőrsre az általuk megadott ügyiratszám és az ügyintézőnél lévő adatok alapján, és kérdezze meg, hogy a panaszos ügyével foglalkozó hölgy mikor dolgozik.

A panaszos beadványában továbbá azt is sérelmezi, hogy a M. Rendőrsön azt közölték, hogy „ugyan már hétfőn nem ér rá” a segítségére lévő ügyintéző, aki tanácsokkal ellátta a panaszost, hogy mihamarabb juttassa el az orvosi látletet és véleményt, valamint a feljelentését egészítse ki a zaklatás bűncselekmény elkövetésével. Pedig a panaszos állítása szerint, ő csak az okmányokat szeretne volna bemutatni és megkérdezni, hogy az intézkedő rendőr mikor dolgozik. A panaszos felháborítónak tartja azt, hogy bűncselekményt követnek el és egyik rendőrségről a másikra küldözgetik őt különböző indokokra hivatkozva, amit a panaszos időhúzásnak tart. Továbbá a panaszos sérelmezi azt is, hogy egy hét telt el a bűncselekmény elkövetése óta és egyszerűen egyik rendőrségre sem tudott bejutni, hogy megtegye a feljelentés kiegészítését, mert mindig vannak különböző indokok, amivel egyik helyről a másikra küldik. A panaszos beadványában a következő kérdésre keresi a választ: „Engem ha Budapesten ér egy ilyen incidens haza kell utazzak?”

Továbbá a panaszos tájékoztatta a Testületet, hogy az ügyben intézkedő rendőr P. P. ellen elfogultságot fog jelezni a Máriapócsi Rendőrsön. A panaszos a fentiek alapján kérte a Testület vizsgálatát.

2) A Testület felhívta a panaszost panaszának kiegészítésére, amelynek a panaszos 2015. január 16-án előterjesztett beadványával tett eleget.

A panaszos előadta, hogy amikor az szóban forgó eset történt, a segélyhívó kollégájuk megkérdezte a panaszost, hogy meg tudná-e várni a kiérkező járőröket a helyszín közelében, amit a panaszos meg is tett. A panaszos elmondása szerint nem volt egyszerű egyedül nőként az éjjeli órákban. Továbbá a panaszos megjegyezte azt is, hogy számára megalázó volt az, hogy a bántalmazás következtében bevizelt, mivel stressz inkontinencia betegségben szenved. Továbbá amíg kiérkeztek a rendőrök, addig ráfagyott a nadrág, mert az elkövető nem engedte, hogy átvegyen egy száraz nadrágot.

A panaszos állítása szerint az elkövető erősen ittas állapotban volt, és a panaszos füle hallatára itállal kínálta az ott jelen lévő járőröket, amely során a rendőrök részéről a következő mondat hangzott el: „Persze... ejnye-bejnye rendőri intézkedés van Ön ellen, tegye el az alkoholt!” A panaszos felháborítónak tartja, hogy nem szondáztatták meg. A panaszos álláspontja alapján, nem történt intézkedés, pedig egy részeg ember agyonverhet egy nőt.

A panaszos azt is elmondta, hogy a rendőröket nem érdekelte mi történhet az úton vele, pedig a helyszíntől 1,5 kilométerre lakik. A panaszos megjegyezte azt is: „Emberek vagyunk, és ugye van olyan, hogy emberség.”

A panaszos a beadvány kiegészítésében azt is előadta, hogy az elkövető a fentebb említett napon, a délután folyamán többször zaklatta telefonon őt. Az elkövető egyik sikeres telefonhívása alkalmával a panaszos megkérdezte tőle, hogy mit akar még. Erre ő azt nyilatkozta, hogy a rendőrök a panaszost „mindenféle idiótának elmondták és jót nevettek rajta. Sőt jót ettek és ittak.”

A panaszos közölte a beadványa kiegészítésében azt is, hogy a Ny. Járási Ügyészségen magánindítványt nyújtott be zaklatás vétsége miatt I. A. ellen.

A beadványa alapján, miután a panaszos elküldte a zárójelentést és minden egyéb hivatalos okmányt a M. Rendőrsre, a Ny-i hatóság megkereste, pedig amikor a feljelentését akarta kiegészíteni, akkor elküldték őt onnan.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak voltak megállapíthatók.

1) N. I. r. alezredes kapitányságvezető 2015. február 25-én kelt átiratában a következőkről tájékoztatta a Testületet.

A panaszos rendőri intézkedés ellen írásban panaszt nyújtott be, melyben sérelmére 2014. december 27-én elkövetett könnyű testi sértés vonatkozásában az intézkedő rendőr elfogultságára hivatkozott.

A rendőri intézkedés alapján, a rendőrkapitányságon könnyű testi sértés vétsége és becsületsértés szabálysértés elkövetése miatt eljárások vannak folyamatban, melyeket illetékességi oknál fogva megküldtek a Ny. Járásbíróság, valamint a Ny. Kormányhivatal részére.

A kapitányságvezető tájékoztatta a Testületet arról, hogy a panaszossal szemben 2014. december 27-én a Ny. Rendőrkapitányság állományában szolgálatot teljesítő rendőrök (R. E. r. tzs., J. K. r. ftóm., P. P. r. törm.) intézkedtek. Az intézkedést foganatosító rendőrök a Testület által megküldött megkeresés alapján rendőri jelentéseket készítettek a megkeresésben megjelölt kérdések figyelembe vételével.

A megkeresésben megjelölt kérdésekre, a rendelkezésekre álló adatok és információk alapján az alábbi tájékoztatást adta.

A panaszos 2014. december 27-én, 0 óra 50 perckor bejelentést tett, mely szerint barátja I. A. a lakásában bántalmazta őt. A bejelentés alapján a Sz.-Sz.-B. Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központ (továbbiakban: TIK) utasította a Ny. Rendőrkapitányság szolgálatban lévő rendőreit, hogy intézkedjenek a bejelentés alapján.

A panaszos a küldés alapján a kikerülő rendőröknek elmondta, hogy a bejelentését megelőzően a Ny. település M. útja 17. szám alatt tartózkodott barátjánál, I. A.-nál, akivel szóváltás alakult ki kettőjük között. I. A. szidalmazta őt, elmondása szerint becsületsértő szavakkal illette őt, majd ezt követően meglökte, melynek következtében elesett.

A bejelentőn az intézkedés során a rendőrök külsérelmi nyomot nem tapasztaltak. Többszöri kérdésre sem tudta megmondani a panaszos, hogy keletkezett-e sérülése, illetőleg nem is mutatott sérülést a rendőröknek. A rendőrök azon kérdésére, hogy kér-e orvosi ellátást, nem felelt.

A rendőrök a bejelentőt tájékoztatták, hogy látható sérülés hiányában is magánindítványt terjeszthet elő I. A-val szemben. A panaszos élt is ezzel a lehetőséggel és már az intézkedés során írásban nyilatkozta, hogy könnyű testi sértés, valamint becsületsértés miatt is kéri az eljárás lefolytatását a férfival szemben. A rendőrök felhívták a panaszos figyelmét arra is, hogy látható sérülés nélkül is menjen orvoshoz és kérjen fizikális látelvet, mely szükséges a későbbi eljárás lefolytatásához.

Amikor a rendőrök befejezték az intézkedést a panaszossal szemben, akkor ő nem panaszkodott, hogy hazajutási nehézségei lennének.

A rendőrök által készített jelentés alapján a panaszos az intézkedés idején, magatartása alapján ittas állapotban lehetett és felszabadult kedélyállapotban volt, amely miatt többször is figyelmeztetniük kellett a rendőröknek, hogy az intézkedés alatt milyen magatartást tanúsítson. A panaszos magatartása alapján a rendőrök úgy ítélték meg, hogy a mozgása biztonságos, valamint az intézkedés helyszínétől csak kb. 1 km-re lakott. A panaszos ruházata évszaknak megfelelő volt, így semmi sem indokolta, hogy vele szemben biztonsági intézkedést kelljen fogantatosítani.

R. E. r. tzls. és J. K. r. ftörm. a jelentéseik alapján, nem ismerték I. A-t, vele szemben korábban nem intézkedtek. P. P. r. örm. jelentése szerint látásból ismeri a panaszost és I. A-t, valamint a férfival nem áll sem rokoni, sem baráti kapcsolatban, illetőleg korábban vele szemben ő sem intézkedett.

A kapitányságvezető jelentése szerint, fentebb leírtakat figyelembe véve a rendőri intézkedés alkalmával érvényesült a részrehajlás mentes intézkedés, későbbiekben pedig az ügyintézés.

A panaszos a rendőri intézkedéssel szemben 2015. január 6-án, postai úton panaszt terjesztett elő a Ny. Rendőrkapitányságra, melyben az intézkedő rendőr ellen elfogultságot jelentett be.

A kapitányságvezető az átirat végén pedig arról informálta a Testületet, hogy a panaszos „ügyintézési nehézségeiről” tényszerű, releváns információ nem áll a rendőrség rendelkezésére. A rendőri intézkedés alapján indult eljárások 2015. január 12-én fejeződtek be és azokat illetékességből megküldte a rendőrség a Ny. Járásbíróság, illetőleg a Ny. Kormányhivatal részére.

2) P. P. r. törm. a panaszolt rendőri intézkedésről 2014. december 27-én készítette el jelentését, melyből alábbiak derülnek ki.

A rendőri jelentés alapján, P. P. r. törm. 2014. december 27-én, 0 óra 50 perckor a TIK ügyeletes utasítására R. E. r. tzls-sal és J. K. r. ftörm-rel megjelent a (...) lakásnál, mert onnan bejelentést tett a panaszos, mely szerint barátja I. A. lakásában bántalmazta őt. A jelentés szerint a rendőrök a helyszínen meghallgatták a panaszost, illetőleg a I. A.-át.

A panaszos a meghallgatás során elmondta, hogy a bejelentését megelőzően Ny. település Má. útja 17. szám alatt tartózkodott barátjánál, I. A-nál, akivel szóváltás alakult ki közöttük.

Továbbá a panaszos állítása szerint, I. A. szidalmazta őt, becsületsértő szavakkal illette, majd ezt követően ellökte, mely során a panaszos elesett. A panaszoson külsérelmi nyom nem volt látható.

A rendőri jelentés szerint, a rendőrök tájékoztatták a panaszost, hogy annak ellenére, hogy nincsenek külsérelmi nyomai a bántalmazásnak magánindítványt terjeszthet elő, mellyel a panaszos élt is, továbbá a rendőrök írásban nyilatkoztatták I. A. ellen könnyű testi sértés, illetőleg becsületsértés elkövetése miatt. A rendőr által feltett kérdésre pedig, a panaszos közölte, hogy ő nem bántalmazta I. A.-t.

I. A. meghallgatása során a panaszostól eltérően adta elő a történeteket. Állítása alapján, a panaszos pénzüsszeggel tartozik neki, amelyen összevesztek és megtámadta őt a panaszos. A támadást alátámasztják I. A. hátán, illetőleg száján karmolásból eredő hámsérülések. Továbbá I. A. mutatott egy fehér rövid ujjú pólót a rendőröknek, amelyet állítása szerint a panaszos tépett le róla a dulakodás és a vita hevében. A rendőrök I. A.-át is tájékoztatták a magánindítvány lehetőségéről, amellyel ő is élt, és írásban nyilatkozott.

3) P. P. r. törm a panaszolt rendőri intézkedésről szóló fentebb ismertetett jelentését 2015. február 23-án az alábbiakkal egészítette ki.

A rendőri jelentés alapján, P. P. r. törm. 2014. december 27-én, 0 óra 50 perckor a TIK ügyeletes utasítására R. E. r. tzls. és J. K. r. ftörm. urakkal megjelent a (...) lakásnál, mert onnan bejelentést tett a panaszos, mely szerint barátja I. A. lakásában bántalmazta őt. A jelentés szerint a rendőrök a helyszínen meghallgatták a panaszost, illetőleg I. A.-át.

A panaszos a helyszíni meghallgatás során elmondta, hogy a bejelentését megelőzően (...) alatt tartózkodott barátjánál, I. A.-nál, akivel szóváltás alakult ki közöttük. Továbbá a panaszos állítása szerint, I. A. szidalmazta őt, becsületsértő szavakkal illette, majd ezt követően ellökte, mely során a panaszos elesett. A panaszoson külsérelmi nyom nem volt látható, és többszöri kérdésre sem tudta megmondani, hogy hol keletkezett sérülése, illetőleg testén külsérelmi nyomot nem tudott mutatni. Arra a kérdésre, hogy kér-e orvosi ellátást, a panaszos nemmel válaszolt. Ennek ellenére a rendőrök felhívták a panaszos figyelmét, hogy amennyiben sérülése van, menjen el orvoshoz és kérjen fizikális látteleletet, amely szükséges a későbbi eljáráshoz.

A rendőri jelentés szerint, a rendőrök tájékoztatták a panaszost, hogy annak ellenére, hogy nincsenek külsérelmi nyomai a bántalmazásnak magánindítványt terjeszthet elő, mellyel a panaszos élt is, továbbá a rendőrök írásban nyilatkoztatták I. A. ellen könnyű testi sértés, illetőleg becsületsértés elkövetése miatt. A rendőr által feltett kérdésre pedig, a panaszos közölte, hogy ő nem bántalmazta I. A.-t.

P. r. törm. jelentésében megjegyezte, hogy a panaszos ittas állapotban, és felszabadult kedélyállapotban volt, amely miatt többször figyelmeztették az intézkedő rendőrök, hogy az intézkedés alatt milyen magatartást tanúsítson. P. P. r. törm. jelentése szerint, a rendőri intézkedés alatt a panaszos többször is egymásnak ellentmondó tényeket állított, például a panaszos azt közölte, hogy a ruhái a lakásban vannak, melyeket szeretne elvinni, azonban amikor a rendőrök bekísérték a barátja lakásába, ott újra veszekedni kezdett a barátjával, és csak többszöri felszólításra volt hajlandó abbahagyni, a ruháit ugyanakkor nem találta sehol, mivel azok nem voltak a lakásban. I. A. elmondta, hogy csupán nemi kapcsolat volt közte és a

panaszos között, és részéről nem volt olyan komoly a kapcsolat, hogy megengedje, hogy a panaszos odaköltözzön.

P. P. r. törm. jelentés elmondta, hogy amikor a rendőrök befejezték az intézkedést a panaszossal szemben, nem panaszkodott, hogy hazajutási nehézségei vannak, mivel ruházata is az évszaknak megfelelő volt, valamint az intézkedés helyszínétől kb. 1 km-re lakott, így nem indokolta semmi, hogy biztonsági intézkedést kelljen foganatosítani vele szemben.

P. P. r. törm. megjegyezte továbbá, hogy a panaszost látásból ismeri, mivel ugyanazon településen lakik a panaszossal, valamint állítása szerint még nem intézkedett a panaszossal szemben.

P. P. r. törm. jelentésében arról szolgáltatott információt, hogy I. A-t szintén ismeri látásból, de nem rokona, nem barátja, illetőleg vele szemben sem intézkedett korábban emlékezete szerint.

A jelentés szerint I. A. meghallgatása során a panaszostól eltérően adta elő a történeteket. Állítása alapján, a panaszos pénzüsszeggel tartozik neki, amelyen összevesztek és megtámadta őt a panaszos. A támadást alátámasztják I. A. hátán, illetőleg száján karmolásból eredő hámsérülések. Továbbá I. A. mutatott egy fehér rövid ujjú pólót a rendőröknek, amelyet állítása szerint a panaszos tépett le róla a dulakodás és a vita hevében. A rendőrök I. A-át is tájékoztatták a magánindítvány lehetőségéről, amellyel ő is élt, és írásban nyilatkozott. I. A. szintén ittas állapotban volt, és egyszer rá is szóltak a rendőrök, hogy ne igyon alkoholt, mivel az ő jelenlétükben kívánt alkoholt fogyasztani.

A rendőrök I. A. részére is megadták a kellő felvilágosítást arról, hogy sérüléseit másnap mutassa meg egy orvosnak a fertőzés elkerülése érdekében, valamint készíttessen látleletet is. I. A. elmondása szerint a panaszos orvosi kezelés alatt áll a N-i Pszichiátriai Intézetben, ebből kifolyólag erős nyugtatókat szed, amelyekre rendszeresen alkoholt is fogyaszt.

A rendőri jelentés alapján, az intézkedés alatt megállapítást nyert, hogy az egész eset magánlakásban történt, ahol csak ketten tartózkodtak, így kívülálló tanúk felkutatása nem volt lehetséges, amely feloldotta volna az ellentmondásokat az ügyel kapcsolatban.

4) R. E. r. tzls. 2015. február 23-án készítette el jelentését. Tekintettel arra, hogy ezen jelentés szinte szó szerint megegyezik az előző alpontban ismertetett P. P. r. törm. által készített jelentésben foglaltakkal, a Testület eltekint részletes prezentálásától, és csak az előző pontban még nem közölt, új érdemi információkat ismerteti.

R. E. r. tzls. jelentése alapján, látásból ismeri a panaszost, mivel 2009-ben és 2011-ben rendszeresen kellett intézkednie vele és férjével R. T-sal szemben a köztük lévő veszekedésekkel kapcsolatban. Továbbá R. E. r. tzls. I. A-t nem ismeri, és emlékezete szerint vele szemben soha sem intézkedett.

5) J. K. r. ftörm. 2015. február 24-én készítette el jelentését, amely az előző pontokban ismertetett rendőri jelentésekkel szinte szó szerint megegyezik, így annak ismételt közlésétől a Testület eltekint, és csak az új, releváns információkat prezentálja.

J. K. r. főrm. azt nyilatkozta jelentésében, hogy a panaszost korábban egy zaklatás bűncselekmény ügyéből ismeri, amelyet ő vizsgált. Továbbá I. A-át nem ismeri, emlékezete szerint vele szemben korábban nem intézkedett.

6) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a feljelentés áttételéről szóló határozatát.

A határozatban foglaltak alapján, a rendőrség a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 164. § (2) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő könnyű testi sértés vétségének megalapozott gyanúja miatt I. A. ellen 2014. december 27-én a panaszos által tett feljelentést hatáskör és illetékesség hiánya miatt, a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 172. § (2) bekezdése alapján az eljárás lefolytatására illetékes hatósághoz, a Nyírbátori Járásbírósághoz teszi át.

7) A rendőrség mellékelte a panaszos által 2015. január 5-én készített nyilatkozatot, melyben elfogultságot jelent be az egyik intézkedő rendőrrel szemben. Továbbá kéri a rendőrséget, ha az ügyében más rendőr illetőleg nyomozó járna el.

8) A rendőrség mellékelte a panaszos sérüléseiről 2014. december 30-án készült orvosi látletet és véleményt, amelyből a következők derülnek ki.

Az orvosi látlet alapján, a panaszos orvosi ellátásra jelentkezésének ideje 2014. december 30., 14 óra 45 perc; a panaszos saját lábán érkezett az orvoshoz. Az előzményi adatok értelmében, a panaszos 2014. december 26-án I. A. lakásában tartózkodott, az ő meghívására. Majd a késő esti órákban szóváltásba keveredtek. Amikor a sérült felöltözött azért, hogy távozzon, az elkövető magából kikelve a panaszost fellökte, illetőleg lábánál fogva húzta a földön, valamint jobb kezét rángatta. A panaszos elmondása alapján, az orvosi látletben is feltüntetésre került, hogy az elkövető ittas állapotban volt.

Az orvosi látletben foglaltak szerint, a panaszos sérülésével összefüggő panaszai a következők: a panaszos jobb kezén a gyűrűs ujj duzzadt, fájdalmas, mozgásban korlátozott, illetőleg fején, bal szemöldökénél duzzanat található, valamint mindkét lábszár külső felszínén, térd alatt kék foltok láthatóak.

Az orvosi látletből kiderül még az is, hogy a röntgenfelvétel alapján a panaszos jobb kezén lévő négyes ujj csontjain törés nem látható, valamint az is, hogy a panaszos alkohol és egyéb tudatmódosító szer hatása alatt nem állt a vizsgálat idején.

Idérendszeri állapotról készült lelet szerint eszméletvesztés nem volt, neurológiai kórjel nincs, illetőleg pupillák egyenlők és fényre jól reagálnak.

Továbbá a külsérelmi nyomokat illetően a lelet a következőket tartalmazza. A fejtetőn 2 cm átmérőjű duzzanat található, a baloldali szemöldök vonalában duzzanat, illetőleg a mindkét lábszár külső felszínén, térd alatt 2 cm átmérőjű haematoma látható, a jobb kéz 4. ujj duzzadt, nyomásra érzékeny. Az orvosi diagnózis alapján a panaszos ujjának, koponyájának és lábszárának zúzódása következett be, amelyek gyógytartama 8 napon belüli, valamint az orvosi látlet szerint egészségromlás nem várható.

9) A rendőrség mellékelte a panaszos jobb kezujjairól készült röntgen leletet, amely alapján megállapítható, hogy a panaszos jobb négyes ujj csontjain törés nem látható, és a PIP ízület semiflexios helyzetben áll.

10) A rendőrség mellékelte a panaszos 2014. december 27-én kelt nyilatkozatát, amelyben a panaszos nyilatkozik arról, hogy sérelmére könnyű testi sértés vétség, illetőleg becsületsértés bűncselekmény miatt I. A. ellen eljárás lefolytatását kívánja.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszosok kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A panaszos beadványában egyrészt sérelmezte a 2014. december 27-én foganatosított rendőri intézkedést, amely vonatkozásában kifogásolta, hogy a rendőrség kérése ellenére nem használt szondát és véleménye szerint a rendőri intézkedés részrehajló volt. A panaszos ezen kívül kifogásolta a kapitányságokon tapasztalt ügyintézési nehézségeket.

A fentiek alapján a Testület arra a megállapításra jutott, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát az alábbiak szerint.

Tekintettel arra, hogy a panaszos beadványában két, időben elkülönülő intézkedést kifogásolt, a Testület az alábbiak szerint külön pontokban vizsgálja azokat.

A.

1) A Testület elsőként a 2014. december 26-án történteket vizsgálta meg, vagyis azt, hogy a rendőrök mennyiben tettek eleget intézkedési kötelezettségüknek.

a) A Testület a rendőrség intézkedési kötelezettsége kapcsán elsőként azt vizsgálta meg, hogy a rendőrök mennyiben tettek eleget az intézkedési kötelezettségüknek.

A panaszos beadványában előadta, hogy telefonon keresztül tett bejelentést 2014. december 26-án a rendőrségre, amelyben elmondta, hogy sérelmére testi sértést és becsületsértést követtek el. A bejelentésének a hatására a rendőrök megjelentek a helyszínen, azonban a panaszos sérelmezi, hogy a rendőrök a helyszínen érdemi cselekményeket nem foganatosítottak.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos telefonon keresztül 2014. december 27-én, 0 óra 50 perckor tett bejelentést, amelyben elmondta, hogy a barátja (I. A.) a lakásában bántalmazta őt. A bejelentés alapján, a TIK utasítására három rendőr jelent meg a bejelentés helyszínén, ahol meghallgatták a bejelentőt és a feltételezett elkövetőt, szemrevételezték a sérüléseket és a helyszínen tapasztaltak alapján megfelelő tájékoztatást adtak a panaszosnak atekintetben, hogy ha sérelmeinek szeretne érvényt szerezni, akkor azt csakis magánindítvány útján teheti

meg. Arról is tájékoztatták, hogy amennyiben úgy érzi, hogy sérülése keletkezett, akkor abban az esetben vetessen látteleletet a sérüléseiről, vagyis sérüléseivel keressen fel orvost. Miután a rendőrök tájékoztatták a panaszost és egyéb intézkedésre okot adó körülményt a helyszínen nem tapasztaltak a helyszínt elhagyták.

Az Rtv. 1. § (2) bekezdés 1) pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyont visszaszerzését.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

Ahhoz, hogy a Testület az intézkedés megalapozottságáról állást foglaljon, azt kellett mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e bűncselekmény elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik – nem végeznél a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki.

A Testület álláspontja szerint a telefonos bejelentésben közölt információk felvethették a Btk. 164. § által pönalizált testi sértés bűncselekmény elkövetését. A hivatkozott szakasz szerint:

(1) Aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el.

(2) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(3) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon túl gyógyul, az elkövető súlyos testi sértés büntette miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(4) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a könnyű testi sértést

a) aljas indokból vagy célból,

b) védekezésre vagy akaratnyilvánításra képtelen személy sérelmére, illetve

c) a bűncselekmény elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére követik el.

(5) A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a könnyű testi sértés maradandó fogyatékoságot vagy súlyos egészségromlást okoz.

(6) A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a súlyos testi sértést

a) aljas indokból vagy célból,

b) védekezésre vagy akaratnyilvánításra képtelen személy sérelmére,

c) a bűncselekmény elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére,

d) maradandó fogyatékoságot vagy súlyos egészségromlást okozva,

e) különös kegyetlenséggel követik el.

(7) Aki a (3) vagy (6) bekezdésben meghatározott bűncselekményre irányuló előkészületet követ el, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(8) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a testi sértés életveszélyt vagy halált okoz.

(9) Aki a súlyos testi sértést gondatlanságból követi el, vétség miatt

a) a (3) bekezdésben meghatározott esetben egy évig,

b) a (6) bekezdés b)-c) pontjában meghatározott esetben három évig,

c) életveszélyes sérülés okozása esetén egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(10) A (2) bekezdésben meghatározott bűncselekmény csak magánindítványra büntethető.

A rendőri jelentések és a panaszosi előadás megegyezik abban, hogy a panaszos 2014. december 26-án késő esti órákban bejelentést tett arról, hogy barátja I. A. bántalmazta őt lakásban. További egyezés mutatható ki a két fél tényelőadása között tekintettel, hogy amikor a rendőrség kikerkezett a helyszínre, akkor mindkét felet meghallgatták a történetéről. Tekintettel arra, hogy a rendőrség nem talált a helyszínen bűncselekmény elkövetésére vonatkozó körülményeket, így a panaszost a helyszínen tájékoztatta, hogy bár sérülés nem látható rajta, mégis menjen el orvoshoz, ahol ha megállapítják, hogy sérülése keletkezett, nevezetesen nyolc napon belül gyógyuló, akkor könnyű testi sértés elkövetésére tekintettel

magánindítványt tehet I. A-val szemben. A rendőrség a helyszínt a magánindítványra történő tájékoztatás megtörténte után hagyta el. Habár a panaszos nem határozza meg a beadványában, hogy minek a hatására ment el látteleletet vetetni az orvoshoz és tett magánindítványt, mégis az kiderül – az egyező előadásra tekintettek – , hogy a rendőrség, amikor kiérkezett a helyszínre, akkor meghallgatta a panaszost és I. A-t, majd kommunikációt követően elhagyták a helyszínt.

A Testület álláspontja szerint az Rtv. 13. §-ában meghatározottakra figyelemmel a rendőrség oldalán a panaszos testi sértés elkövetésére vonatkozó bejelentése intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, amelynek a rendőrség eleget tett. A bejelentés hatására rendőrségi párost küldtek a helyszínre, akik meghallgatták az ott tartózkodókat, majd a tájékoztatásokat követően elhagyták a helyszínt, figyelemmel arra, hogy a panaszos által, a rendőrség tudomására hozott, bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanút a helyszínen ki tudták zárni. A Testület véleménye szerint az intézkedési kötelezettségnek a rendőrök eleget tettek, így őket nem terheli mulasztás, emiatt a Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentés tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége, amelynek az Rtv. 13. §-a alapján eleget tettek, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga, hiszen a rendőrség nem mulasztott a panaszos sérelmére.

b) A Testület ezt követően azt a panaszosi kifogást vizsgálta meg, hogy a rendőrség a panaszos kifejezett kérése ellenére nem szondáztatta meg I. A-t, sőt tulajdonképpen semmit nem tett intézkedtek a helyszínen.

A rendőrségi jelentések szerint a rendőrök a panaszos hívását követően rövid időn belül, 2014. december 27-én 0 óra 50 perckor érkeztek meg a helyszínre, majd ott meghallgatták a panaszost, továbbá I. A.-át. A rendőrök nyilatkoztatták őket az esettel kapcsolatban, majd a lehetőségekhez képest megpróbálták felderíteni a történeteket. A rendőrség tájékoztatása szerint a bejelentőn külsérelmi nyomot nem tapasztaltak, illetőleg a panaszos többszöri kérdésre sem tudta meg mondani, hogy keletkezett-e sérülése, továbbá nem is mutatott sérülést a rendőröknek. Arra a kérdésre pedig, mely szerint kér-e orvosi ellátást, a panaszos nemleges választ adott. A rendőrök jelentésükben megjegyezték azt is, hogy a panaszos ittas állapotban és felszabadult kedélyállapotban volt az intézkedés során. A rendőrök jelentése értelmében, ők tájékoztatták a panaszost, hogy látható sérülés hiányában is magánindítványt terjeszthet elő I. A.-val szemben, amely lehetőséggel a panaszos élt is. A rendőrök felhívták a panaszos figyelmét arra is, hogy menjen orvoshoz és kérjen fizikális látteleletet, amely a későbbi eljáráshoz szükséges. Egyébként a rendőrség tájékoztatása szerint mind a panaszos, mind I. A. vélhetően alkoholt fogyasztott kiérkezésük pillanatában, sőt fel is szólították I. A-t, hogy tegye le az alkoholt az intézkedés idején.

Az ittaság ellenőrzéséről szóló 27/2010. (OT 14.) ORFK utasítás 6. pontja szerint az ittaság ellenőrzését a cselekmény időpontját követően a lehető legrövidebb időn belül, de legkorábban a szeszes ital fogyasztás befejezésétől számított 10 perc elteltével kell végrehajtani. Ennek érdekében az ittaság ellenőrzés megkezdésekor szóban lehetőség szerint nyilatkoztatni kell az intézkedés alá vont személyt, hogy

a) mikor fogyasztott utoljára szeszes italt,

b) fogyasztott-e kábítószer, egyéb kábító hatású anyagot, lelki működést befolyásoló gyógyszert (a továbbiakban együtt: vezetési képességre hátrányosan ható szer).

Az ORFK utasítás 19. pontja szerint a hiteles mérőeszközzel – a használati útmutatójában előírt módon – 15 perc különbséggel két mérést kell elvégezni úgy, hogy az első mérés a cselekmény időpontjától számított 30 percen belül megtörténjen.

Az Országos Igazságügyi Orvostani Intézet 13. számú módszertani levele az alkoholos állapot és alkoholos befolyásoltság orvosszakértői vizsgálatáról és véleményezéséről 1. 2. pontja kiemeli a mintavétel minél hamarabbi elvégzését. Ezt támasztja alá az a rendelkezés, amely szerint a vizelet-mintavételét minden olyan esetben szükségesnek tartja az Intézet, ahol az italfogyasztás, a cselekmény és a vérminta vétele 60-90 percen belül történt, mivel ez lehetővé teszi a későbbiekben a cselekmény időpontjára való visszaszámolást is. Ezt egészíti ki az, hogy a nyálminta alkoholtartalma az alkoholfogyasztás után félórával, egy órával ad használható eredményt az alkoholos befolyásoltság megítéléséhez.

A Testület gyakorlata alapján az intézkedési kötelezettség elmulasztásával összefüggésben akkor kerül sor a panaszos alapvető joga – mégpedig általában a tisztességes eljáráshoz fűződő jog – sérelmének megállapítására, ha a rendőr valamely, az adott helyzetben nyilvánvalóan szükséges, az ügy szempontjából lényeges intézkedést nem tett meg a kérdéses ügyben.

A fenti rendelkezések mindegyike a minél hamarabbi mintavételt határozza meg annak érdekében, hogy az alkoholos befolyásoltság minél pontosabb értékét lehessen megállapítani. Ha a mintavétellel késedelmeskednek, akkor pontatlan értékeket kaphatnak, hiszen a vizsgálandó személy által fogyasztott étel, ital rontja az eredményeket. A panaszos és a rendőrség által előadottak bár ellentétben állnak egymással tekintetben, hogy a panaszos kérelmezte-e a vizsgálat elvégzését, de a Testület megítélése szerint sem a panaszos, sem pedig a rendőrség nem adott elő olyan körülményt, amely releváns lett volna a szondáztatás elvégzése tekintetében, hiszen az intézkedés időpillanatában nem mutatkozott szükségesnek a vizsgálat elvégzése. Tekintettel ezen tényekre a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga, hiszen I. A. alkoholszintjének a helyszínen történő vizsgálata nem volt indokolt.

A fentiekben kifejtettek tekintettel a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

c) A panaszos kifejezetten sérelmezte a rendőri intézkedés részrehajló voltát, hiszen előadása szerint az egyik rendőr édesapja az elkövető barátja. A panaszos beadványában ok-okozati összefüggést lát aközött, hogy kifejezett kérése ellenére nem végezték a szondáztatást, amelynek egyedüli ésszerű indokát a rendőr édesapja illetőleg az elkövető közötti baráti viszonyban látja.

A rendőrség határozottan visszautasította a panaszos részrehajló intézkedésre vonatkozó kifogását, hiszen a szóban forgó rendőr, mivel ugyanazon a településen lakik, mint a panaszos és I. A., így látásból ismeri őket, de egyebekben semmilyen baráti, rokoni, ismertségi viszony, vagy egyéb kapcsolat nem fűzi I. A-hoz. A rendőr a helyszínen az objektív intézkedés kötelezettségének megfelelően intézkedett, egyik felet sem érti semmiféle hátrány az intézkedés során.

A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A Testület gyakorlata szerint a részrehajló rendőri intézkedés két értelmet takar; az egyik szerint részrehajlónak minősül a rendőri intézkedés, amikor a panaszost a rendőri intézkedés során azért éri hátrány, mert a panaszossal szembenálló felet előtérbe helyezi a rendőr azért, mert valamilyen kapcsolat (rokoni, baráti, ismeretségi) áll fent közöttük. A másik szerint pedig ezen eset hiánya esetén, amikor a rendőrök nem tesznek eleget azon kötelezettségüknek, hogy a kérésüket követően a helyszínen történeteket objektíven felderítsék.

A Testület a panaszos részrehajlásra vonatkozó kifogását jelen ügy kapcsán nem találta megalapozottnak. A panaszos egyetlen sérelmet határozott meg, amely mögött véleménye szerint az ismeretségi viszony húzódhat, nevezetesen ez pedig az alkohol szonda alkalmazásának az elmulasztása. Figyelemmel arra, hogy bár a panaszos és a rendőrség egymással ellentétben álló információkat közölt a részrehajlás tekintetében, mégis az ellentmondást a Testület fel tudta oldani, hiszen az előző b) alpontban már korábban megállapította, hogy a rendőrség az objektív intézkedés követelményének megfelelően intézkedett a panaszossal és I. A-val szemben. Emiatt a Testület nem találta megalapozottnak a panaszos részrehajló rendőri intézkedésre vonatkozó állítását, így véleménye szerint a rendőrség nem intézkedett vele szemben részrehajlóan, így a Testület arra a konklúzióra jutott, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

A fentiekben közöltekre tekintettel a Testület úgy határozott, hogy a panaszossal szemben a rendőrök objektív alapon, részrehajlásmentesen intézkedtek, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

2) A panaszos sérelmezte, hogy miután a rendőrök befejezték vele szemben az intézkedést, akkor nem érdekelte őket az, hogy hogyan fog hazajutni, pedig az intézkedés helyszínétől 1,5 kilométerre lakik.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos az intézkedés során egyszer sem jelezte, hogy hazajutási nehézségei lennének. Amikor a rendőrök befejezték az intézkedést a panaszossal szemben, nem panaszkodott, hogy hazajutási nehézségei vannak, mivel ruházata is az évszaknak megfelelő volt, valamint az intézkedés helyszínétől kb. 1 km-re lakott, így nem indokolta semmi, hogy biztonsági intézkedést kelljen foganatosítani vele szemben.

A Testület leszögezi, hogy a rendőrségnek valóban nincs olyan jogszabályi kötelezettsége, amely szerint az állampolgárokat egy-egy rendőri intézkedést követően haza kell szállítaniuk, vagy akár segítkezniük kellene az állampolgárok hazajutásában. Ugyanakkor a rendőrség működésére vonatkozó jogszabályok több olyan rendelkezést is tartalmaznak, amelyek a rendőrséget általános, jogvédelmi és segítségnyújtási kötelezettséggel ruházzák fel. Az Rtv. 2. § (1) bekezdése ugyanis alapvető szinten mondja ki, hogy „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.” Szükséges ezen túl megemlíteni az Rtv. 17. § (1) bekezdésében foglaltakat is, amely szerint „a rendőrség a feladatának ellátása

során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.”

A Testület véleménye szerint, habár ellentmondás mutatkozik tekintetben, hogy a panaszos kifejezetten jelezte volna azt, hogy hazajutási nehézségei lennének az intézkedés befejeztét követően, mégis arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem sérült. A Testület ezen kifogás megítélése kapcsán értékelte azt, hogy a panaszos beadványában sem jelezte kifejezetten azt, hogy a rendőröknek bármilyen módon a tudomásukra hozta volna, hogy problémái lennének a hazajutással. A panaszos saját maga jutott valahogy I. A. lakására, így valószínűleg meg tudta azt is oldani, hogy onnan hazajusson. Abban az esetben, hogy ha tömegközlekedési eszköz, vagy gépjármű nem állt a panaszos rendelkezésére, akkor sem tekintethető az 1 km-es távolság olyan mértékűnek, amelyet gyalog nem lehetne megtenni. Ezen körülményekre tekintettel a Testület véleménye szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

A Testület nem találta megalapozottnak a panaszos hazajutási nehézségekre vonatkozó kifogását, így azt, mint alaptalant elutasította és úgy határozott, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

3) A panaszos kifejezetten sérelmezte azt, hogy miután megtette magánindítványát, azt később ki szeretne volna egészíteni, de a rendőrségen folyamatosan félrevezető tájékoztatásokat kapott. Össze-vissza küldözgették egyik kapitányságról a másikra. A panaszos meg 2014. december 31-én szeretne volna kiegészíteni feljelentését a Nyíregyházi Rendőrkapitányságon, azonban ott tájékoztatták arról, hogy az általuk megadott ügyiratszám és az ügyintézőnél lévő adatok alapján fáradjon el a Máriapócsi Rendőrőrsre, és ott kérdezze meg, hogy az ügygel foglalkozó hölgy mikor dolgozik. A Máriapócsi Rendőrőrsön pedig közölték vele, hogy „ugyan már hétfőn nem ér rá” az ügyintéző hölgy.

A rendőrség a Testület kifejezett kérdései ellenére nem nyilatkozott érdemben tekintetben, hogy a panaszosnak a kapitányságon milyen tartalmú tájékoztatást, közlést nyújtottak.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség, a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A (3) bekezdés alapján pedig a segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.

Tekintettel arra, hogy a rendőrség a Testület kifejezett megkeresése ellenére nem nyilatkozott érdemben a feltett kérdésekre, így a Testület következetes gyakorlata alapján a panaszos által közölt történeti tényállási elemeket fogadta el valósak, és azokból indult ki a kifogás megítélése kapcsán. Ezen körülményekre figyelemmel a Testület elfogadta a panaszos kifogását, így megállapította, hogy a kapitányságokon nem nyújtottak számára megfelelő tartalmú tájékoztatást, nem biztosították számára az elvárt, minimális segítséget, így őt ezen

körülményekre tekintettel nehézségek érték. Ezért a Testület nem határozhatott másként, minthogy megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának csekély fokú sérelmét.

A fentiekben ismertetettekre tekintettel a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának csekély fokú sérelmét állapította meg.

IV.

A Testület lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett a panaszossal szemben, így nem sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. A Testület véleménye szerint a rendőrség által fogatosított intézkedési kötelezettség megfelelt az objektivitás kötelezettségének, az részrehajlástól mentes volt, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. A Testület nem találta megalapozottnak a panaszos szondáztatás elmaradására vonatkozó kifogását, így álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. Végezetül a Testület megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának csekély fokú sérelmét a rendőrség által nyújtott nem megfelelő tájékoztatás és kifejtett segítség kapcsán.

A Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az intézkedést fogatosító szerv vezetőjéhez áttette.

Budapest, 2015. szeptember 24.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes,

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZBÍRODALOM